

Madrid - 2024. november 1-9.

Az iskolai Erasmus pályázat keretén belül részt vehettem az English Matters madridi nyelviskola angol tanfolyamán.

A kurzus előtti hétvégén érkeztem, hogy ismerkedjek a várossal, ahol már nem először jártam, de bőven akadt felfedeznivaló és újdonság. Érdekes volt a szívemnek legkedvesebb városból, a hűvös és esős Budapestről megérkezni a verőfényes és nyárias Madridba.

A repülőtérrel metróval lehet eljutni a belvárosba, így könnyen megtaláltam AirBnB szállásomat, ahol nagyon jól tudtam gyakorolni a nyelvet, különböző nemzetiségű és identitású lakótársakkal.

Madrid lakossága majdnem 3 és fél millió fő és rengeteg a turista, akikre a város minden tekintetben fel van készítve. Rendkívül segítőkészek az emberek és ugyan kevésbé beszélnek angolul, de kézzel –lábbal megoldják a kérdésre a választ. A belvárosban szinte lépni nem lehet annyi ember hömpölyög a széles utakon és tereken. Hangos beszédek, vidám

nevetések, igazi mediterrán hangulat fogadott mindenütt. Már itthon elterveztem, hogy melyek azok a nevezetességek, amiket mindenképpen meg szeretnék nézni. Első utam a Szt. Mihály piacra vezetett, ami a spanyolok apró „tapas” szendvicseiről, könnyű borairól és gyönyörű színekben pompázó friss gyümölcsseiről híresek.

A tenger gyümölcseiből készült ételeket kötelező megkóstolni mindenkinek, kóstolókkal csalogatják a vidám árusok a vendégeket. Szinte már a látványtól és az illatoktól jól lakik az ember.

Sétámat a közeli Plaza Mayornál (Királyi főtér) folytattam, Madrid híres, hatalmas és árkádos terén,- ahol apró, kis öreg üzletek várják a látogatókat. Ez a tér ikonikus helye városnak. Utcazenészek, árusok népesítik be, a találkozóhelyként is ismert központi helyet. Annyi az utcai látnivaló, hogy repült az idő. Madridot különlegessé teszik a jellegzetes kovácsoltvas erkélyek, gyönyörű futó növényekkel és homlokzat díszekkel.

A híres Prado Múzeumban majdnem egy egész napot töltöttem-pedagógus igazolvánnyal ingyenes a belépés-de így sem lehetett az egészet bejárni. Nagy öröömre sok magyar szót hallottam. A nyelviskolával is egy délutánt ott töltöttünk, ahol csoport munkában kellett híres festők képehez kapcsolódó kvíz feladatokat megoldani.

Vasárnap kora délután volt egy szállodában az ismerkedés a nyelviskola tanáraival. A remek és oldott hangulatról a nyelviskola vezetője a temperamentumos Eduardo Marin gondoskodott, aki egy gyönyörű Garcia Lorca vers szavalatával (Song of the rider) biztosított róla minket, hogy a legjobb helyen és a legjobb kezekben vagyunk. Sokan meg is hatódtunk az előadásán. Kaptunk egy kis „el ne vesszünk” csomagot, amiben térkép,

részletes órarend és heti program, toll és füzet, névjegykártya és minden fontos telefonszám benne volt. Betekintést kaptunk a spanyol iskolarendszerbe, ami némiképpen eltér a magyartól. Az óvoda és az alsó tagozat gyakorlatilag nincs szétválasztva. Nagy hatást gyakorolt rám az iskolák különböző színű és fazonú egyenruhája.

Európa szinte minden országából voltak tanulók. Az én csoportomban lengyel, olasz, finn és észtl általános iskolai tanítók, tanárok voltak. Megismertük egymás városait, ki milyen osztályban tanít, mi jellemző az iskolájára és melyek az eltérések. Volt miről beszélgetnünk a szünetekben is és ismét kiderült számomra a régi ismert mondás: „Lengyel–magyar két jó barát, együtt harcol és issza borát, vitéz s bátor mindkettője, áldás szálljon mindkettőre.”

Az iskola negyedórányi kellemes sétára volt a szállásomtól. Rendkívül jó hangulatú, minden technikai felszereléssel ellátott kényelmes termekben folyt a tanulás. Az én csoportvezetőm Megan volt Cambridge-ből. Gyorsan felmérte a nyelvi szintünket és ehhez igazította a nagyon mozgalmas és kimondottan intenzív óráinkat. A tanulás reggel 9 órától 14 óráig tartott egy szünettel. A saját munkámba is be tudok építeni bizonyos típusú feladatokat, kivitelezéseket, melyekkel most találkoztam.

Tanulás után Madrid nagy nevezetességeit néztük meg együtt, fiatal tanárnőnk vezetésével. Kipróbáltuk a híres spanyol édességet a churrost a város legrégebbi kávéházában, ami 1894 óta működik. Nagyon finom, de én maradok a magyar csörögefánknál.

Az utolsó napon busszal utaztunk a Madridtól kevesebb, mint 70 km-re fekvő Toledoba, ami Andalúzia ékköve és valóban lenyűgöző a monumentális székesegyházával, hangulatos utcácskáival. Viszonylag kis területen egymástól eltérő kultúrák, stílusok és vallások jól megférnek egymás mellett. Megtalálhatók katolikus templomok és zsinagógák mellett mecsetek is békességben. Ez a kirándulás nagyon szépen zárta ezt a komoly nyelvtanulással egybe kötött tanulmányi utat.

Köszönöm ezt a nagyszerű lehetőséget, az úttal járó sok előkészületi szervezést. Fejlődött az angoltudásom és világot láttam, jót tett a lelkemnek is.

Csányi Judit